



Thuở xưa, tại một vùng biên địa hoang vắng, dân chúng đều mù chữ. Mỗi cho đến một hôm, có một

- Một người ai ai cũng có khả năng biết chữ hết ... Nhưng vì chưa tới khi xuất hiện ngôi làng này là giúp cho bà con cô bác phát triển khả năng đó ... để thành một người biết chữ như tôi không khác.

Một người nghe nói đều phấn khởi. Với sự hướng dẫn của thầy giáo, một lớp học được thành lập. Nhiều người đến lớp học. Thầy giáo phát cho mỗi người một quyển vở ABC. Trong nhóm người tại học nội lớp học, người ta ghi nhận có những người tiếp theo sau:

Một số người cho rằng khả năng biết chữ chỉ là một ân số thiêng liêng dành cho những người ưu tú nhất trong nhân loại, nên sau khi trêu chọc số người ghi danh học, họ bỏ ra đi.

Riêng phần học trò, với chút ít niềm tin rằng mình có thể biết chữ, đã tìm cách phát triển khả năng và bằng những cách như sau:

1. Những người vì cảm kích trước tấm lòng của thầy giáo đã khi công lớn lại đến đây, đã xin nhà của thầy giáo đem về theo chung với quyển vở ABC, sớm hôm lặp lại, dẫu học hoa không học chữ như vậy.

2. Những người khác tiếp vì vô cùng cảm phục tài năng của thầy giáo nên cùng nhau rủ nhau tập tâm trí chữ của thầy, từ cách đi đứng, nói năng, ăn mặc, đến nếp sống sinh hoạt hàng ngày ... Họ bắt chước tài tình đến độ giống thầy giáo như đúc, có khác chăng là họ hoàn toàn không biết chữ ...

Dĩ nhiên, bằng những lý lẽ học trên, chúng ta dễ đoán được kết quả là sau bao nhiêu cố gắng không anh học trò nào biết chữ cả !

Lời Bàn :

Câu chuyện được kể lại ở đây vì trên thế giới này không có một lập luận nào kỳ quặc như thế cả. Các học trò đi học đến nỗi đau đớn của bất chấp thực tại. May mắn bất chấp là đức tin nào. Nhưng còn chúng ta, những người học Phật và chúng ta giác ngộ như Phật, có nên xét lại lập luận của mình hay không?

Như ông thầy giáo kia, chúng Phật đã tuyên bố: "Tôi tin rằng chúng sanh đều có Phật tánh và chúng Phật ra đời vì lý do duy nhất: Cho chúng sanh nhận ra và học sống với Trí Kiến Phật của chính mình". Và chúng ta đã học để giác ngộ bằng cách nào?

Nếu chúng ta chỉ tôn thờ, lễ bái, và cúng dường kinh kệ ngoài thì coi chừng, ta sẽ vướng phải lập luận của học trò thuộc nết ABC như trên. Họ và chúng ta chỉ hâm mộ tôn kính Thầy Tôi Chỉ Phật... rồi rồi khuôn mẫu của ta y hệt như khuôn mẫu của những người mà ta hâm mộ thì... có lẽ... bên ngoài chúng ta sẽ được một cái vẻ đẹp nghiêm trang, nhưng bên trong lại đầy dẫy phiền não, những người như học trò bất chấp thực tại trên không khác.

Vậy thì chúng ta nên học Phật bằng cách nào đây?

Như Thầy